

Sali Bashota

Hazatérés

Miért könnyeznének a kéziratok
Ha az újjáéledt háznak
Még lenne lelke is

Miért sírnának a madarak
Ha a faragott kövek
Nem gyászolnak már tovább

Miért kiáltanának a vándorok
Ha az elhervadt virágok
Még meleget ontanak

Miért szállna el az ihlet
Ha a leégett könyvtár
Fájdalmat többé nem sugároz

A befalazás legendája

Ringatja könnyeid az Ősz
Szemem fölfénylő tüzében
Te nem vagy már többé Ugyanaz

Tiltakoznak a fájdalom virágai
Amikor az ablakon beköszön a szülőföld mosolya
Te nem vagy már többé Ugyanaz

A befalazás legendájában ugyanígy
A lüktető földet ringatja az ég
Te nem vagy már többé Ugyanaz

Az álom hősi halála

Nincs olyan szó amelyet elégetne az átok
A látvány nem tűnik el a hallgatás hófehér falán
A nappal nem ébred fel a hajnal árnyékában

Nincs olyan tekintet mely úgy hervadt volna el
mint az első szerelem álma
Az ünnepélyes várakozásban még nem lángolt fel a tűz
A búcsú nem csorbult ki a ház küszöbén

Nincs egyetlen madár sem amely felszállhatna
a Hold udvaráig
A fájdalokat nem írják bele az emlékek könyvébe
A mosoly még nem olvadt bele az Ősz szürke-zöld szemébe

A felkelő házban még nem mondtak el egyetlen imát sem
A szépséget nem érintette meg ölelő puha kéz
S a kígyó még nem marta meg az éjszaka közepét

Amikor valaki a saját végzetét kívánja
A fantázia édes álmát nem csorbítja ki a halál

Halkan égő bűnök

A bűnök halkan égnek

A lélek tüze sóhajt a szobában
Az asszony sápadt arccal az ablaknál könnyezik

A bűnök halkan égnek

Egy madár mosolyogva köszön a csillagoknak
Egy virág őszi színekkel ünnepel
Egy lepke alszik a csendes levelek között

Elég lesz meghalni egyetlenegyszer

Ismét a kiáltás hálóját szövik a pókok
Az álmatlan szobában
Árnyékom ébredsz!

A rózsák kertjében
Az angyalok az álmok nevébe szeretnek bele
Árnyékom ébredsz!

A kék égen
Csillagok áztatják az eső mosolyát
Árnyékom ébredsz!

A szép tündér a fehér ágyban
Újra fölragyog
Árnyékom ébredsz!

Mert elég lesz meghalni egyetlenegyszer

Győri László fordításai

Sali Bashota koszovói albán költő, irodalomtörténész 1959-ben született egy Qarrat (Çaravik) nevű faluban. A pristinai egyetemen albán nyelv és irodalom szakos diplomát szerzett, később ugyanitt doktorált és oktatott. A Jeta e Re (Új Élet) című irodalmi folyóirat főszerkesztője, 2003-tól a pristinai Nemzeti és Egyetemi Könyvtár igazgatója, több tanulmánykötet szerzője.

Számos verseskötetet adott közre, válogatott költeményeit 2004-ben németül Zürichben, románul – két nyelven – Bukarestben adták ki, 2005-ben Pristinában egy angol nyelvű, 2013-ban Párizsban egy francia nyelvű válogatás jelent meg tőle. Magyarul eddig nem ismertük. Egyáltalán, az albániai albán és a koszovói albán költészet híre nemigen jutott el hozzánk. Sali Bashota a legjobb értelemben vett modern, európai költő. Itt közölt verseinek nyersfordítását egy hazánkban élő, magyar anyától született albán, Luari Róbert fordította le és Győri László gondozta.